

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE**01 decembrie 2015****mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru
a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Radu Dumneanu în numele inculpatului Papuc Vasile și avocații Grigore Bargan și Vitali Catană în numele inculpatului Șelaru Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Leova din 26 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

***Papuc Vasile Vasile**, născut la 23 iulie 1995, originar din sat. Voinescu, r-nul Hîncești și domiciliat în or. Chișinău, str. Drumul Schinoasei nr. 1/4, ap. 92.*

***Șelaru Mihail Gheorghe**, născut la 19 noiembrie 1973, originar din sat. Mingir, r-nul Hîncești și domiciliat în sat. Voinescu, r-nul Hîncești.*

Termenul de examinare al cauzei:

1. 04.01.2013 – 26.02.2014 (prima instanță);
2. 28.03.2014 – 18.06.2015 (instanța de apel);
3. 14.08.2015 – 01.12.2015 (instanța de recurs).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Leova din 26 februarie 2014, **Papuc Vasile Vasile** a fost condamnat în baza art. art. 42 și 188 alin. (5) Cod penal, la 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, **Șelaru Mihail** a fost condamnat în baza art. art. 42 și 188 alin. (5) Cod penal, la 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis **și Ioniță Ion (cauza în privința căruia nu se examinează)** a fost condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, la 11 (unsprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că la 06.04.2013 în jurul orelor 00:30 Ioniță Ion urmărind scopul sustragerii bunurilor însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, prin înțelegere prealabilă, împărțindu-și rolurile, împreună cu alte persoane, în privința cărora a fost disjunsă urmărirea penală într-o procedură separată, au pătruns pe teritoriul brigăzii de tractoare ce aparține SRL „Rodincited” situată în s. Sărata-Răzeși r-nul Leova, unde două persoane fiind mascate au amenințat cu un pistol de model „ME38 Compact” și cu o bîță paznicul Tomșa Dionis și l-au legat, concomitent Ioniță Ion, cu alte două persoane, au sustras de pe teritoriul brigăzii un tractor de model „MTZ-892” în valoare de 295740 lei și un tractor de model „MTZ-82.1” în valoare de 225800 lei, cauzînd astfel proprietarului SRL

„Rodinticid” prejudiciu material în sumă totală de 521540 lei.

La 05.04.2013 Papuc Vasile avînd înțelegere prealabilă cu Șelaru Mihail și alte persoane, în privința cărora a fost disjunsă urmărirea penală într-o procedură separată, să sustragă din s. Sărata-Răzeși r-nul Leova două tractoare, urmărind scopul de a contribui la săvârșirea infracțiunii prin acordarea de mijloace sau instrumente și înlăturare de obstacole, Papuc Vasile împreună cu o altă persoană au procurat un pistol de model „ME38 Compact”. Ulterior, în aceeași zi Papuc Vasile, și alte două persoane, s-au deplasat din mun. Chișinău în s. Voinescu r-nul Hîncești cu automobilul ce aparține lui Șelaru Mihail de model „Renault Scenic” cu n/î CQN 158, care era condus de ultimul. Pe drum Șelaru Mihail a procurat 60 litri de motorină de la stația „Lukoil” din apropierea s. Bardar r-nul Ialoveni. Ajungînd în s. Voinescu, trei persoane, în privința cărora a fost disjunsă urmărirea penală într-o procedură separată, au mers în s. Sărata-Răzeși r-nul Leova unde împreună cu Ioniță Ion, deja la 06.04.2013 în jurul orei 00:30 au pătruns pe teritoriul brigăzii de tractoare ce aparține SRL „Rodinticid”, unde fiind mascați au amenințat cu pistolul de model „ME38 Compact” paznicul Tomșa Dionis Grigore, l-au legat și au sustras de pe teritoriul brigăzii un tractor de model „MTZ-892” în valoare de 295740 lei și un tractor de model „MTZ-82.1” în valoare de 225800 lei. Cauzînd astfel proprietarului SRL „Rodinticid” prejudiciu material în sumă totală de 521540 lei.

Ulterior, Ioniță Ion și o altă persoană conduceau tractoarele sustrase pe traseu în direcția s. Cărpineni r-nul Hîncești, iar Șelaru Mihail conducea automobilul de model „Renault Scenic” în care se afla și Papuc Vasile, care se deplasa la aproximativ 1 km în fața tractoarelor sustrase, urmînd să-i înștiințeze telefonic pe Ioniță Ion și cealaltă persoană dacă în direcția acestora se deplasează echipajul de poliție și totodată urmînd să alimenteze tractoarele sustrase cu motorina care se află în automobil.

La începutul lunii mai 2013, Papuc Vasile Vasile, urmărind scopul tăinuirii mijloacelor și instrumentelor de săvârșire a infracțiunii a transmis lui Tahîrj Grigore Ștefan, pistolul de model „ME38 Compact”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Bargan Grigore în numele inculpatului Papuc Vasile, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatului Papuc V. să fie reîncadrate în baza art. 323 alin. (1) Cod penal și de către avocatul Bucliș Iurie în numele inculpatului Papuc V., care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri.

În motivarea cerințelor sale avocatul Bargan Grigore a invocat următoarele:

- instanța de fond nu a apreciat corect cumulul de probe administrate în cauză, deoarece fapta inculpatului urma a fi încadrată în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, odată ce pe cauză nu au fost acumulate probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în fapta incriminată;

- instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul pe parcursul urmăririi penale a colaborat cu organul de urmărire penală în scopul descoperirii pistolului cu care s-a comis infracțiunea și nu a luat în considerație minoratul inculpatului la data comiterii infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale avocatul Bucliș Iurie nu a indicat nici un argument.

3.1 Sentința a fost atacată cu apel și de către avocatul Iarovoi Maria în numele inculpatului Ioniță Ion, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale avocatul Iarovoi Maria a invocat următoarele:

- în cadrul cercetărilor judecătorești nu au fost administrate probe care ar confirma că inculpatul cunoștea despre pregătirea unui atac tâlhăresc, iar declarațiile sale de la urmărirea penală au fost depuse sub amenințări și presiuni ale colaboratorilor de poliție, acțiuni care au fost examinate superficial.

3.2 Sentința a fost atacată cu apel și de către avocatul Vermeiuc Emilia în numele inculpatului Șelaru Mihail, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale avocatul Vermeiuc Emilia a invocat următoarele:

- În cauză nu au fost administrate probe care ar confirma participarea inculpatului la comiterea infracțiunii, acesta doar prestînd servicii de taxi persoanelor implicate în comiterea infracțiunii, fără a cunoaște despre aceste circumstanțe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 18 iunie 2015, care a fost pronunțată integral la 02 iulie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că în urma aprecierii fiecărei probe administrate în cauză în ansamblu din punct de vedere al pertinentei și veridicității, precum și a tuturor probelor, din punct de vedere al coroborării lor, caracterului infracțiunii comise și a circumstanțelor în care a fost comisă infracțiunea, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată, iar argumentele inculpaților și ale apărătorilor lor au fost combătute prin probele administrate.

Astfel, s-a indicat că prin amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate se înțelege săvîrșirea unui act asupra victimei de natură să-i inspire frică că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, actul în care ea este pusă în situația de a nu mai avea resurse psihice necesare pentru a rezista constrîngerii.

În speță, pătrunderea în încăperea paznicului a celor două persoane mascate, înarmate cu un pistol și o bîtă, potrivit declarațiilor părții vătămate Tomșa D., care a perceput ca absolut reală amenințarea aplicată asupra sa și care i-a inspirat frică, totodată fiind lipsit de libertatea în mișcare prin legarea mîinilor și picioarelor la marginea patului, prin lipirea gurii cu lipici, a fost apreciată ca o amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate.

Instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că inculpații au acționat de comun acord, iar acțiunile lor urmau a fi calificate ca amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvîrșită în scopul sustragerii bunurilor unei alte persoane.

S-a mai indicat că inculpații se cunoșteau cu Roșca L, Diceanu N. și Marcu S., iar inculpatul Ioniță I. se afla cu Roșca I. și Marcu S. în relații bune de prietenie, de aceea afirmațiile lui Ioniță I. și ale avocatului lui precum că el nu a cunoscut despre acțiunile celorlalte persoane, care s-au petrecut pe teritoriul brigăzii de tractoare și în căsuța paznicului au fost apreciate critic.

Argumentul avocatului Iarovoi M. precum, că în cadrul urmăririi penale Ioniță I. a depus alte declarații, întrucît l-au impus colaboratorii de poliție a fost considerat neîntemeiat, deoarece din conținutul procesului-verbal de audiere a bănuitului din 17 mai 2013 inculpatul Ioniță I. a indicat că procesul-verbal a fost scris corect din spusele lui, i-a fost citit în glas, nu are de adăugat ceva, de aceea și a pus semnătura, cu atît mai mult audierea a fost petrecută în prezența avocatului Zagaican T.V. Aceleași declarații

inculpatul Ioniță I. le-a susținut și în cadrul audierii sale în calitate de învinuit la 18.05.2013.

În așa mod, instanța de apel a considerat că inculpatul Ioniță I. în cadrul urmăririi penale a dat declarațiile veridice, fără aplicarea față de el a vreunei violențe fizice sau psihice, cu atât mai mult că el a povestit în detalii despre pregătirea și comiterea infracțiunii.

Participarea inculpatului Papuc V. în săvârșirea atacului tâlhăresc a fost considerată confirmată de către instanța de apel inclusiv prin acțiunile de căutare prin internet a unui pistol, apoi deplasarea împreună cu Marcu S. în or. Ungheni, de unde din banii proprii a cumpărat un pistol, pe care l-a lăsat la Marcu S. și pe care ulterior după comiterea infracțiunii l-a transmis spre păstrare lui Tahîrj G..

Argumentul avocatului Vermeiuc E. precum, că Șelaru M. nu cunoștea despre săvârșirea infracțiunii a fost apreciat critic, indicându-se că acțiunile lui au fost îndreptate spre asigurarea cu mijloc de transport a participanților la atacul tâlhăresc, precum și asigurarea cu combustibilul necesar pentru transportarea tractoarelor sustrase.

Argumentul avocatului Vermeiuc E., precum că Șelaru M., nu a contactat prin telefon nici cu Diceanu N., nici cu Ioniță I. în timpul, în care a fost săvârșită infracțiunea a fost considerat neîntemeiat deoarece se combătea prin conținutul procesului-verbal de examinare a informației parvenite de la compania „Orange” și anume a descifrărilor convorbirilor telefonice a numerelor de telefoane mobile care s-au aflat în zona de acoperire a celulelor și au funcționat în raza comiterii infracțiunii și în direcția satelor din r-nul Hîncești, care aparțineau lui Diceanu N., Marcu S., Ioniță I., Papuc V. și Șelaru M., care au comunicat între ei și în timpul deplasării la locul săvârșirii infracțiunii.

Argumentele apelanților, precum că acțiunile inculpatului Papuc V. urmau a fi încadrate în prevederile art. 323 alin. (1) Cod penal, iar acțiunile inculpatului Ioniță I. în prevederile art.186 alin. (5) Cod penal, au fost considerate neîntemeiate, întrucât în materialele cauzei nu s-a constatat prezența temeiurilor de aplicare a acestor norme de drept.

Instanța de apel a mai indicat că la stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, atât atenuate, cât și agravante, precum și de mărimea prejudiciului cauzat, gradul pericolului social și caracterul faptei săvârșite, stabilind o pedeapsă, care era prevăzută de sancțiunea articolului nominalizat, inclusiv și ținând cont de vârsta minoră al lui Papuc V. la momentul comiterii faptei.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului Papuc V., care a fost depus la 27 iulie 2015 și care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse inculpatului sub limita minimă prevăzută de lege, în temeiul prevederilor art. 79 Cod penal și 385 alin. (4) Cod de procedură penală, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea cerințelor sale avocatul invocă următoarele:

- față de inculpat atât la urmărirea penală, cât și la judecarea cauzei, neîntemeiat nu au fost aplicate prevederile art. art. 474 alin. (2) și 475 Cod de procedură penală, acesta fiind privat de libertate în baza unui act care nu era executoriu cu încălcarea prevederilor procesuale aplicabile minorilor, situație care, potrivit art. 385 alin. (4) Cod

de procedură penală, trebuia să determine posibilitatea reducerii termenului pedepsei stabilite inculpatului;

- față de inculpat nu a fost dispusă întocmirea referatului presentențial, care ar contribui la individualizarea corectă a pedepsei stabilite acestuia;

- instanțele de fond și apel, potrivit art. 79 Cod penal, erau obligate să constate prezența circumstanței atenuante excepționale (minoratul) a inculpatului, fiind obligate să aplice o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de lege;

- încălcările în cauză, prin prisma art. art. 385 alin. (4), 409 și 413 alin. (1) Cod de procedură penală, urmau a fi apreciate de către instanța de apel pentru examinarea posibilității reducerii termenului pedepsei stabilite inculpatului, care însă a menținut soluția de stabilire a pedepsei maxime prevăzută pentru această infracțiune, omițând să constate și violarea dreptului minorului la libertate și siguranță prin ignorarea faptului menținerii acestuia în stare de arest în baza unei hotărâri care nu era executorie (sentința);

- inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv mai mult de 12 luni (de la data pronunțării sentinței până la data pronunțării deciziei instanței de apel), fapt ce este contrar prevederilor constituționale;

- aplicarea măsurii preventive arestarea preventivă în baza sentinței l-a privat pe inculpat de dreptul de a contesta această măsură.

6.1 Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Bargan Grigore în numele inculpatului Șelaru M., care a fost depus la 31 iulie 2015 și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. pct. 7), 8) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu rejudecarea cauzei și achitarea inculpatului din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale avocatul invocă următoarele:

- vinovăția inculpatului nu a fost probată prin probe cercetate în cadrul cercetărilor judecătorești, iar argumentele instanței de apel se contrazic cu celelalte probe administrate în cauză, precum sunt declarațiile inculpatului Ioniță I. și martorilor Tahîrj G., Mantea M., Macovei N. și a părții vătămate Tomșa D.;

- instanțele de fond și apel selectiv au grupat probele pe caz, unele fiind doar redată în decizie, fără a menționa care fapte confirmă acestea, nefiind apreciate, admise sau respinse, cu argumentarea concluziei sale, iar celelalte fiind integral ignorate, nefiind indicat punctul de coroborare între ele, necătînd la faptul că instanța de apel a făcut doar trimitere la norma de drept material a art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța de fond, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului, modului săvîrșirii infracțiunii, motivelor și consecințelor infracțiunii, ce ar determina calificarea faptelor săvîrșite conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal;

- instanțele de fond și apel incorect au apreciat dauna cauzată prin infracțiune (521540 lei), fără a lua în considerație declarațiile părții vătămate Macovei I. privind faptul lipsei cărorva pretenții față de inculpat și lipsei căruiva prejudiciu, odată ce tractoarele sustrate în scurt timp au fost restituite și puse în funcțiune;

- la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel nu a ținut cont de exigențele stabilite în art. 75 Cod penal, nu a luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză, referitor la personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere trei copii minori, anterior nu a săvîrșit careva delict sau infracțiuni, fapte ce permit de a conchide că ultimul nu a putut săvîrși această faptă.

Hotărârile instanțelor de fond și apel au mai fost atacate cu recurs ordinar de către avocatul Catană Vitali în numele inculpatului Șelaru Mihail, care a fost depus la 31 iulie 2015 și care a solicitat casarea acestora cu rejudecarea cauzei și achitarea inculpatului din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii, însă care nu a prezentat careva argumente în susținerea solicitărilor sale.

6.2. Pe cauză au depus referințe părțile vătămate și procurorul, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate din motiv că hotărârile judecătorești sunt întemeiate și legale, bazate pe probele administrate la urmărirea penală și în procesul judecării cauzei.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7.1. Astfel, referindu-se la argumentele avocatului Dumneanu Radu în numele inculpatului Papuc V., Colegiul penal lărgit atestă că din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârile instanțelor de fond și apel în latura stabilirii pedepsei inculpatului.

În acest sens urmează a fi menționat faptul că, sancțiunea art. 188 alin. (5) Cod penal, în redacția din data comiterii faptei, care era mai blândă în raport cu redacția actuală a acestui articol, prevedea pedeapsa închisorii pe un termen de la 10 la 15 ani, pe când inculpatului, în baza art. 70 alin. (3) Cod penal, i-a fost stabilit un termen de închisoare redus față de limitele pedepsei sus indicate și anume de 7 ani 6 luni închisoare.

Analizând în continuare procesul de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului, Colegiul lărgit consideră neîntemeiat argumentul invocat de recurent despre obligativitatea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal față de inculpat. Concluzia dată se întemeiază pe faptul că din cuprinsul acestei norme expres rezultă că instituția aplicării pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege **poate** fi aplicată de către instanță în cazul constatării unor circumstanțe excepționale. Astfel, prezența unor circumstanțe excepționale în cauză nu declanșează automat necesitatea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, ci reprezintă o condiție pentru posibilitatea aplicării acestuia, în cazul în care instanța consideră necesar acest lucru reieșind din circumstanțele cauzei concrete.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul celor relatate supra, Colegiul penal lărgit consideră că soluția de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului, efectuată de către instanța de fond și apoi reapreciată de către instanța de apel, este corectă și corespunde întru totul prevederilor art. art. 7, 61 și 75-78 Cod penal, ținându-se cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este

deosebit de gravă, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, care se caracterizează pozitiv, de circumstanțele atenuante prezente în cauză și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani 6 (șase) luni. La fel, luînd în considerație faptul că pedeapsa a fost stabilită într-un quantum mai mic decît limitele de pedeapsă prevăzute de sancțiunea faptei incriminate, corect s-a considerat inoportunitatea aplicării și a prevederilor art. 79 Cod penal.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit statuează asupra irelevanței argumentului privind omisiunea respectării unor prevederi cuprinse în procedura specială în cauzele privind minorii ce țin de efectuarea în privința inculpatului a referatului prezentențial, care era presupus necesar pentru o mai bună apreciere a soluției de individualizare a pedepsei pentru inculpat, odată ce, după cum s-a relatat supra, soluția de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului corespunde întru totul exigențelor legale.

Colegiul lărgit la fel, consideră neîntemeiate și criticile recurentului cu privire la netemeinicia și durata excesivă de aflare a inculpatului în stare de arest, din motiv că detenția inculpatului a fost dispusă pentru asigurarea executării unei sentințe de condamnare cu închisoare, fapt care corespunde exigențelor prevăzute de art. 5 din CEDO.

7.2. Referindu-se la argumentele avocatului Bargan Grigore în numele inculpatului Șelaru M., Colegiul penal lărgit atestă că recurentul critică, în principal, modalitatea de apreciere a probelor și a concluziilor de vinovăție a inculpatului. În acest sens se reține, că motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de recurent nu pot fi considerate ca motive sub aspectul casării hotărîrilor contestate, ca fiind ilegale.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, instanță, care la fel a conchis că probatoriul administrat cu participarea părților confirmă vinovăția inculpatului în fapta incriminată, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Totodată, instanța de apel a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, expunîndu-se asupra tuturor argumentelor invocate în apel, examinînd probele administrate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv și just a tras concluzia despre vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

În altă ordine de idei, Colegiul lărgit respinge argumentele privind lipsa constatării de către instanța de fond a faptei criminale considerate ca fiind dovedite, precum și privind constatarea greșită a daunei cauzate prin infracțiune.

Astfel, atît în conținutul sentinței, cît și în conținutul deciziei instanței de apel este constatată fapta criminală considerată ca fiind dovedită, la fel cum este indicată corect, dauna cauzată în urma comiterii infracțiunii, care a fost demonstrată pe deplin prin probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești, printre care și raportul de expertiză merceologică din 02.09.2013.

Continuînd analiza motivelor invocate în prezentul recurs, Colegiul penal lărgit atrage atenția și asupra incoerenței argumentului privind critica soluției de

individualizare a pedepsei stabilite inculpatului Șelaru M., odată ce recurentul solicită achitarea inculpatului pe de o parte și critică soluția de individualizare a pedepsei, pe de alta, cerințe care se exclud reciproc, în acest sens nefiind clară poziția recurentului. Făcînd totuși abstracție de la incertitudinea provocată de argumentele recurentului, Colegiul penal lărgit apreciază că soluția de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului, efectuată de către instanța de fond și apoi reapreciată de către instanța de apel, este corectă și corespunde întru totul prevederilor art. art. 7, 61 și 75-78 Cod penal, ținîndu-se cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care este deosebit de gravă, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, care se caracterizează satisfăcător, de circumstanțele atenuante prezente în cauză și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 10 (zece) ani.

Referindu-se și la recursul declarat de către avocatul Catană Vitali în numele inculpatului Șelaru M., Colegiul penal lărgit îl consideră lipsit de orice temei, odată ce cerințele înaintate nu au fost nicidecum motivate.

7.3. Avînd la bază cele expuse supra, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că hotărîrile contestate nu au fost afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, motiv pentru care se impune adoptarea soluției prevăzute de art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală - respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrii atacate.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocații Grigore Bargan și Vitali Catană în numele inculpatului Șelaru Mihail și de către avocatul Radu Dumneanu în numele inculpatului Papuc Vasile, în cauza penală în privința lui ***Papuc Vasile Vasile și Șelaru Mihail Gheorghe***, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 18 iunie 2015.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru